Uut aastat me' siis algame,
Se lotussega jälle,
Et kurja ärra salgame
Ja kitust tome Sulle:
Sa Issand! kes meil' ello lood,
Ja jälle ue aasta tood,
Sa kuled meie palwed!

Lambad ja wassikad.

Kus sedda juhtub — ja sedda juhtub saggedaste — et lambad kewwade willa polest paljad on, siis ei pea sedda mitte tehtud asjaks, teise innimesse läbbi, ehk Jummala nuhtlusseks arwama, waid otse perremehhe ja weel ennam perrenaese süüks, kes neid södab ja jodab. Kus lambad willa polest paljad on, seäl on talwel wägga pallaw laut olnud, kus willad sönniko ja lammaste enneste hinge auro läbbi said lahti auutud, muido ei tulle karw lahti, kui agga pallawusse läbbi. On lambal mu nuhtlus, siis surreb temma ka keige willadega.

Mönned, (need on need paljaste lammaste perrenaesed,) piddawad ommad lambad wägga ellikust, kartes, et neil külm ei pea ollema. Sest

sedda ollen ma leidnud, et kui talwel lamba lauda uks lahti tehhakse, pallaw aur, kui ahjo sust, wasto näggo tulleb, ja uksed ja seinad märjast tilkuwad, ja selle leili sees peawad lomad ellama. Kas loom woib nisugguses pallawusses korra pärrast süa ja jua? Ta seisab wimaks külliti maas ja ei te muud, kui löötsutab ja haudub omma karwu sönniko peäl lahti, ja mönni ka omma hinge wälja.

Kui nüüd nisuggune paljaks kedetud lammas ka ellama jääb, siis kardab temma kewwadel willu tuult ja peab nartsude ja kassukatte sisse, kui üks immeteggo loom, mässitud sama, muido jääb ta kangeks. Waatke, perrenaesed! kas se on walle? Kui meie nüüd talwel isse kassukast kanname ja sedda suiks jälle lamba ümber mässime, kui kaua peab siis kassukas wasto? Kust meie jälle kassukast, kust sukka, kinnast ja muud riet same, kui lammas sedda isse ärrakannab? Ja se sünnib keik sure armastusse ja ellitamisse läbbi, et willad sönniko jäwad!

Lamba laut ei pea siis, keige talwe läbbi, mitte soem ollema, kui 9 ehk 10 kradi. Et nüüd tallorahwal kradimisse klasi ei olle, siis

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1866, lk. 22